

obsahuje osm uvozovacích článků a 138 paragrafů, rozdělených do sedmi oddílů. (I. Kdo jest způsobilý vykonávati advokacii. II. O právech a povinnostech advokátů. III. O advokátních komorách. IV. O vrchní komoře advokátní. V. Právo kárné — nejobsáhlejší oddíl. VI. O kandidátech advokacie. VII. Ustanovení společná.) Osnova jest opatřena též obsáhlou důvodovou zprávou. — Pro právníky, opouštějící universitu, je zajímavé, že doba praxe potřebná k zápisu do seznamu advokátů má podle osnovy činiti 6 let. Z této praxe musí činiti praxe u advokáta nejméně 5 let. Praxe u řádného soudu občanského, u státního zastupitelství, u veřejného notáře a u úřadu správního nebo finančního se započítává úhrnem jen do jednoho roku, ať je konána bezplatně či za plat. Praxe u finanční prokuratury nahrazuje samozřejmě praxi u advokáta stejně, jak je tomu dosud. O soudcovském privilegiu, t. j., že ten, kdo byl 5 let hlasujícím radou u některého sborového soudu nepotřebuje býti doktorem, nepotřebuje míti ani praxi, ani zkoušku advokátskou, dosud rozhodnuto nebylo. Na kandidáty advokacie, kteří byli zapsáni v seznamu kandidátů advokacie přede dnem, kdy nový advokátní řád nabude účinnosti, se nové ustanovení o 6leté potřebné praxi podle osnovy vztahovati nemá. Leč tento bod je dosud vyhrazen a je zcela dobře možno, že toto ustanovení se bude vztahovati jen na ty, kteří v praxi byli již po tři roky.
Kš.

Reforma verejnej správy v Maďarsku. V najbližšej dobe predloží maďarský minister vnútra parlamentu osnovu zákona o novom rozdelení štátneho územia na 7 administratívnych obvodov, na čele ktorých majú stáť štátni komisári (župani). Vedúcim motívom tejto reformy, — ktorou sa zredukuje počet žúp a odstránia sa malé župy, hlavne tie, ktoré čiastku svojho územia stratili v prospech nástupníckych štátov — je predovšetkým nutnosť racionalizácie verejnej správy z dôvodov finančných. Je príznačné, že sa s touto samozrejmovou reformou tak dlho čakalo a ťažko by bolo preto najst' rozumného dôvodu, okrem snahy po udržovaní »pôvodného stavu« pre prípad restitúcie in integrum. Koniec kusých žúp bude pociatkom konca nádejí veľkého káдру úradníkov na rozšírenie ich pôsobnosti na »odpadlé« územia. —pp—

Zásady pro sestavení státního rozpočtu na r. 1934. Ministerstvo financí vydalo již počátkem května r. 1933 zásady pro sestavení rozpočtu na rok 1934. Z těchto zásad je patrné, že do rozpočtu mají býti zařazeny jen takové výdajové položky, které jsou nezbytně nutny a z příjmových položek jen ty, které lze bezpečně očekávati. Výdajové položky mohou býti uvedeny, jen pokud vyžaduje jejich zařadění plnění právních závazků nezbytně nutných a plnění nejnaléhavějších úkolů jednotlivých resortů. Výdaje na státní stavby možno zařaditi do rozpočtu jen tehdy, jestliže plány i rozpočty byly již schváleny vládou nebo vyslovil-li s nimi souhlas ministr financí. Veškeré výdaje povahy subvenční je nutno omeziti na nejmenší míru. Nové výdaje proti poslednímu rozpočtu mohou býti do rozpočtu zařazeny jen tehdy, plyne-li tento výdaj ze zákona, nebo vyslovil-li k němu souhlas ministr financí do 16. dubna 1933. U státních podniků třeba omeziti výdaje na nejnutnější míru, investice pak jen na taková zařízení, která zaručují rentabilitu.
Dr. Jindřich.

Práce a spolupráce zaměstnavatele se zaměstnanci. Československý národní komitét pro vědeckou organizaci práce uspořádal dne 8. května 1933 přednášku průmyslníka J. A. Bati na toto téma. Průmyslová práce má býti řízena tak, aby poskytovala všem zaměstnancům možnost nabýti vlastního kapitálu. Zaměstnanec je člověk, který se dobrovolně přihlásil, aby pomáhal v podniku a který v této službě podniku si zabezpečuje svou existenci a blahobyt. Největší organizační povinností zaměstnavatelovou je, aby své zaměstnance učil a vedl k vydělávání kapitálu a k jeho udržení. Je velmi důležité, aby každý zaměstnanec byl postaven k pravému zaměstnání, při kterém by si neničil zdraví, co nej-